

بررسی میزان مقبولیت آموزش مجازی از دیدگاه اعضای هیئت علمی و دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز خوی

نازیلا خطیب زنجانی^۱، سکینه خلیلی^۲

^۱ عضو هیات علمی گروه علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه پیام نور تهران، ایران، تهران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ فلسفه آموزش و پرورش، گرایش تعلیم و تربیت اسلامی، دانشگاه پیام نور مرکز خوی، دبیر آموزش و پرورش شهرستان خوی.

چکیده

با شروع عصر انفجار اطلاعات لزوم توجه به آموزش مجازی بیش از پیش احساس شد، اکثر مراکز آموزشی بیشتر در جهت کاهش هزینه‌های مادی و نیروی انسانی به دنبال گسترش و توسعه این نوع آموزش رفتند. هدف از این تحقیق بررسی میزان مقبولیت آموزش مجازی در دانشگاه پیام نور از دیدگاه اعضای هیئت علمی و دانشجویان آن می‌باشد. این تحقیق از نوع توصیفی-پیمایشی است. جامعه آماری تحقیق حدود ۳۲۰ نفر از دانشجویان رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش بوده که به صورت مجازی آموزش می‌دیدند و حدود ۲۰ نفر از اساتید برجسته و فعال در این حوزه بوده، نمونه تحقیق ۱۲۰ نفر از دانشجویان و ۱۸ نفر از اساتید طبق جدول مورگان انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه میزان مقبولیت آموزش مجازی میرزائی و همکاران (۱۳۹۷) بوده و میزان روایی آن توسط متخصصان و اساتید و پایایی آن توسط آلفای کرونباخ ۰/۹ تعیین شده است. نتایج تحقیق نشان داد که بین میزان سهولت کاربرد آموزش مجازی، نگرش، تمایل و سودمندی آن، مورد اول در سطح قابل قبولی از دیدگاه اساتید و دانشجویان نبوده و سه مورد بعدی در سطح قابل قبولی قرار داشت.

واژه‌های کلیدی: میزان مقبولیت، آموزش مجازی، دانشجویان و اساتید، دانشگاه پیام نور مرکز خوی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۳۷۳-۳۵۵